

AGRU IN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Despre exercițiile spirituale.

Cercetându-se vremurile de demult trecute, s'au constatat atât în cursul astrelor ca și în istoria omenirii, revenirea unor evenimente catastrofale cari se repetau și să repet după o lege supra naturală, cari cu putere omenească și fiind chiar vorba numai de omenirea nu pot fi împiedecate sau barem inconjurate, nici cât de puțin micșorate.

În viața omenirii o astfel de catastrofa era și potopul, din care numai prin grația lui Dumnezeu, Noe cu ai săi și cu viețuitoarele toate cu el în barcă și-au putut mântui viața, pentru a fi începutul și continuarea unei vieți noi.

Revenirea regulată a acestor evenimente le aduce a aminte întotdeauna că omenirea s'a uitat nu vroia să cunoască, sau chiar că neagă existența lui Dumnezeu.

O altă asemănătoare catastrofă era și prăbușirea imperiului Roman motivele careia trebuie să ne intereseze cu atât mai mult, că era prăbușirea acelei societăți și acelei civilizații ale cărei urmași ne fimem cu atâtă fală și mândrie și cu care epocă e atât de asemănătoare viața noastră de azi.

Să luăm bine seama, că aceasta prăbușire nu venea ca și cum vine furtuna de vară cu tunete și fulgere, nu să pregătea nici cu o ploaie continuă de 40 de zile și tot atâtă nopți și nu prin puterea forțelor na-

turale a fost executată, dar venea însuși din slăbiciunea, morală și forța distrugătoare a imoralității. Cum li sa zis evreilor: Perirea ta, din tine Israele!

Cetind numai cele petrecute în ultimi ani în Rusia Sovietică, în Spania, în Mexico putem avea o prea mică idee despre prăbușirea civilizației păgâne Romane, când Alaric, — puternicul șef al Vizigoților barbari dela Dunăre, — după ce pustiiseră cumplit partea de sud a peninsulei balcanice jefuia chiar Roma în anul 410 a. Hr. Năvălesc apoi asupra Imperiului Roman Ostrogoții, Hunii, Francii, Vandalii. Acestia intră sub Genseric în Roma (455) și o prada în mod cumplit, se zice de atuncea în mod „vandalic“ cum zicem noi azi în mod „bolșevic.“

Imperiul roman devine jucăria barbarilor. Odată cu desființarea împăriului roman de apus, se incheie și istoria antică — 5000 în. de Hr. — 475 ani d. Hr. — și cu renașterea moralității ce urmează după groaznice suferințe de sute de ani întărindu-se creștinismul și biserica statele europene trăiesc iarăși epocă liniștită și fericită, în evul mediu.

Iar cauza suferințelor și prăbușirilor și catastrofelor? Imoralitatea generală atât la cei mari cât și la cei mici, între cei săraci ca și între cei bogați. Disprețuirea a tot ce era nobil, bun și sfânt și urmărirea deprăvată a tuturor relelor.

Era însă târziu chiar prea târziu apoi

a plânge și a să tângui de toate nefericirile ce apăsau omenirea după astfel de catastrofe. Acestea nu pot fi inconjurate decât numai prevenind prin o viață contrarie cași aceea care a dus la astfel de prăbușiri, și catastrofe.

Aceasta viață este viața după rânduiala și legile lui Dumnezeu și omenirea numai așa poate preveni astfel de nenorociri dacă să reîntoarce la acela pe care a lăsat.

Dacă ne-a depărtat dela Tatăl atot ținătorul, trebuie să ne apropiem de El, altcum nu va fi scăpare.

Inconjurând Casa lui — biserica — nu ne vom apropia de El. Trăind în societăți zgomotoase unde nu să vorbește decât poate numai în mod ușuratic despre Dumnezeu, nu ne vom apropia de El. Cetind gazete și cărți murdare în loc să ne apropiem, ne vom depărta și mai mult. Ba nici cetind chiar sf. Scriptura și cugetând că noi înțelegem cele scrise acolo mult mai bine ca și cei carii o studiau ani de zile, în loc să ne apropiem de El, ne vom incurca numai și ne vom rătăci.

Deci ce să facem? Cât e de simpla întrebarea, e atât de simplu și remediul. Să ascultăm de biserica lui Hristos, și să urmăm cuvântul ei, vestit și tălcuit de cei autorizați a o vesti și a o tălcui.

Cetitai sau barem auzitai iubite celtor despre viață simplă chiar al Mamei Mântuitorului Nostru acum 1934 de ani? S'au

ceva despre viața liniștită — de și între grele suferințe — a Sf. Terezie a Pruncului Isus? care în epoca noastră a trăit și a devenit sfântă?

Ea ascultă de părinții ei, acasă și de învățătorii și profesorii ei când era mai mare, de superiorii ei la Mănăstire. Totdeauna nu numai că facea ba chiar căuta lucrurile cele mai obositoare și neînsemnate acasă și la Mănăstire, umbla regulat la biserică, se purta acolo cum trebuie, și convingându-se de desertăciunea lumii în care trăia s'a retras — deși la prima încercare nu îi s'a admis — intrarea în Mănăstire unde suporta morbul ei între suferințe mari fără a se plânge.

Nu suntem cu toți chieși de călugari sau de călugărițe — ei sunt elita credincioșilor, — dar cel care s'a depărtat dela Dumnezeu, nu-l poate regăsi decât numai cautându-l și ascultând de chieșarea lui prin Părinți noștri sufletesti.

Părintele nostru Papa Piu XI în circulara „Mens nostra”. încă în anul 1930 ne a chieșat la exerciții spirituale și tot mereu ne chieșă Părinții Arhieriei noștri și preoții la astfel de exerciții și misiuni, trebuie să ne folosim de toate ocaziunile acestea. Să urmăm chieșarea lor și a cauta și a ne apropia de Acela, pe care am lăsat, ca numai așa vom scăpa de suferințe. Ori dacă nici cum nu vom scăpa dar vom primi harul a le putea suporta cu răbdarea lui loob.

Vă rugăm să achitați abonamentele!!